

[Arvio Maailmankirjat.net/issä](http://Arvio.Maailmankirjat.net/issä)

Snyder – Erämaan opetus | Maailmankirjat

Aleksis Salusjärvi:

LÄNSIMAISEN KULTTUURIN JA LUONNON SUHTEESTA

Gary Snyder: *Erämaan opetus*, Savukeidas 2010, 304 s. Suom. Tero Tähtinen

Beat-runoilija **Gary Snyder** (s.1930) tunnetaan mystikkomaisena luonnonsuojelijana. Köyhyyteen syntynyt runoilija on tutkinut laajasti alkuperäiskansoja eri puolilla maailmaa ja kääntynyt varhain buddhalaiseksi. Maailma aukeneekin hänelle tradition kautta, jossa luonto edustaa identifikaation perustaa.

Erämaan opetus -teoksen esseissään hän pohtii ympäristöä jalkaisin kulkevan tai maata viljelevän ihmisen perspektiivistä, jossa eri lajien ja seutujen olemus avautuu kokemuksellisesti. Hänen lähtökohtansa tuntuu olevan, että ihmisen ja elinympäristön rajaa ei tulisi rakentaa hyötymisen perusteella, vaan läsnäolon.

Suoraan sanoen pääsemme lähelle todellista maailmaa ja sen kokonaisuutta elämällä yksinkertaisesti, sopivan rohkeasti, huumorintajuisesti, kiitollisesti, väsymättömän työteliäästi ja leikkillisesti sekä kävelemällä paljon. (s. 54)

Luontoromantiikka kulkee länsimaissa kritiikin polkua asettuen perinteisesti teknologia-vastaiseksi ideologiaksi. Mekanisoitunut maailma edustaa usein pahuutta, jonka lääkkeeksi tarjotaan linkolalaisesti neoluddiitiksi ryhtymistä. Snyder tuo tähän näkemykseen tarpeellista ristivaloa yksinkertaisesti kirjoittamalla auki luonnon merkityksiä tradition horisontista. Sen myötä hän nivoo humanismin ja ekologian onnellisuutta synnyttäväksi elämisen perustoiksi. Juuri agression puute tekee hänen sanoistaan painavia ja sammuttaa lukiessa oponoinnin tarpeen. Snyderin ajatus kulkee tarkasti ja suoraviivaisesti kiinnostavan faktatiedon pohjalta.

Erämaan opetus sijoittuu eri puolille maapalloa piirtäen ihmisen ja luonnon suhteen lukuisilla anekdooteilla toisiinsa osallistuviksi. Talousjärjestelmän perustan sijaan luonto on koti, jossa ihminen on merkityksen muodostamisen kyvyllään kielellistänyt sen olemuksen itselleen ymmärrettäväksi. Snyderin esseiden viestinä toistuu, että yhtä tärkeää kuin oman elämänmuotomme käsittäminen on myös elinympäristömme kuunteleminen ja sen olemuksen hahmottaminen. Alkuperäiskansojen hiljainen vuosituhansia vanha myytteihin perustuva tieto syrjäyttää *Erämaan opetuksessa* kerta toisensa jälkeen modernin kulttuurin metelin. Hänen huomionsa on kestävässä elämäntavoissa, jotka edustavat kirjassa pelkistetyimmillään elämänviisautta. Toisena juonteena Snyderin ajattelussa on tekstin käsittäminen hyvin laajasti.

Yksi humanistisen tieteenteon muodollisista tunnusmerkeistä on, että se käsittelee tekstien tutkimista. Teksti on ajan läpi säilyvää tietoa. Myös kivien stratigrafia, soiden siitepölykerrokset ja puunrunkojen ulospäin kasvavat vuosirenkaat voidaan nähdä eräänlaisina teksteinä. (s. 118)

Ihmisen kulttuuri on yksi monista, osa kokonaisuutta. Sen myötä toimintamme ja tavoitteemme pelkistyvät erämaan näkökulmasta enemmän kommunikaatioksi kuin valtaamiseksi ja hallitsemiseksi.

Nuori valkoinen nainen kysyi minulta (...) "Jos me kerran hyödyimme niin paljon eläimistä syömällä niitä, laulamalla niistä, piirtämällä niitä, ratsastamalla niillä ja näkemällä niistä unia, niin mitä ne saavat meiltä vastalahjaksi?" (s. 131)

ks myös Marjatta Ripsaluoman neliosainen essee [Ekologia,buddhismi ja runous \(Gary Snyder\)](#)